

Program: Program: Pędzlem i myszką - Program nauczania plastyki w szkole podstawowej

Autor: Anna Pregler

Temat: Nieprzydatne do niczego?

I. DOSTOSOWANIE ZADAŃ DO MOŻLIWOŚCI DZIECKA:

1. Zadanie: *Uczniowie uczestniczą w dyskusji na temat: Co może przedstawiać obraz, o czym może opowiadać?*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować tempo pracy do możliwości ucznia z afazją poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi ustnej, uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi, umożliwienie uzupełnienia wypowiedzi ustnej zapisem, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.

2. Zadanie: *Uczniowie zapisują w dwóch kolumnach na tablicy lub flipcharcie wnioski z dyskusji.*

WSKAZANIA:

- Uczniowi z dysfunkcją wzroku zapewnić miejsce w klasie z właściwym oświetleniem i widocznością podczas pracy z materiałami dydaktycznymi tworzonymi na tablicy.

3. Zadanie: *Uczniowie analizują obrazy stworzone we wszystkich grupach i opowiadają, jak odczytali dzieła kolegów.*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować tempo pracy do możliwości ucznia z dysfunkcją manualną, np. poprzez wydłużenie czasu wykonywania zadania. Przy doborze sposobu realizacji treści programowych uwzględniać ograniczenia wynikające z dysfunkcji ruchowych ucznia, obniżonego tempa pracy i dużej męczliwości.

II. DOSTOSOWANIE SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ:

1. Realizacja zadania: *Uczniowie pracują w grupach 4–6-osobowych z podłóżkami, na których wspólnie układają obraz z przyniesionych przedmiotów.*

WSKAZANIA:

- Realizując ćwiczenie, warto wprowadzić podział zespołu klasowego na pary/grupy/zespoły. Trzeba przy tym uwzględnić czynniki warunkujące właściwy dobór pary/grupy/zespołu – umożliwiające uczestnictwo uczniów ze zróżnicowanym potencjałem intelektualnym i społecznym oraz zrealizowanie celów ćwiczenia. Należy także zadbać o właściwą atmosferę

pracy w parach/grupach/zespołach – atmosferę wsparcia sprzyjającą pokonywaniu nieśmiałości i wspólnemu dochodzeniu do wiedzy.

- Proponowana forma pracy szczególnie sprzyja aktywizacji ucznia niedostosowanego społecznie lub zagrożonego niedostosowaniem społecznym.
- Ucznia zdolnego można zaangażować do pomocy koleżeńskiej poprzez udział w *peer learningu* lub zaktywizować, powierzając mu rolę lidera zespołu.

III. DOSTOSOWANIE SPOSOBU MOTYWOWANIA I OCENIANIA:

WSKAZANIA:

- Podczas dyskusji klasowej oraz działań w grupie motywować uczniów ze SPE do aktywności, stosując metody problemowe rozwijające umiejętność krytycznego myślenia, zachęcać do kontaktów i współdziałania w przydzielonym zespole.
- W sposobie oceniania uwzględnić fakt, że ocena pełni funkcję motywującą do pracy i wysiłku związanego ze zdobywaniem nowych wiadomości i umiejętności, zachęca do podejmowania kolejnych wyzwań.
- Przy ocenie ucznia ze SPE ważne jest, aby zapewnić przestrzeń na popełnianie błędów oraz zarezerwować czas w trakcie lekcji na omówienie i skorygowanie błędów, a także uwzględnić wysiłek włożony przez ucznia, a nie wyłącznie efekty pracy.

IV. DOSTOSOWANIE SPOSOBU KOMUNIKACJI:

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie.
- W praktyce zasadne jest formułowanie jasnych i krótkich poleceń oraz wypowiedzi i pytań o prostej konstrukcji.
- Zalecane jest udzielanie dodatkowych wyjaśnień oraz naprowadzanie uzupełniającymi komunikatami, a także kilkukrotne powtarzanie pytań lub instrukcji.
- Wykorzystywanie alternatywnych sposobów komunikacji z uczniami z zaburzeniami ekspresji językowej.